

31 Ιανουαρίου 2014

Όσιος Αρσένιος ο εν Πάρω (†1877)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Αγιορείτης Άγιος Μνήμη 31 Ιανουαρίου

Γεννήθηκε στα Ιωάννινα το 1800 από ευσεβείς γονείς. Στο βάπτισμα έλαβε το όνομα Αθανάσιος. Μικρός ορφάνεψε αλλά κατάφερε να μορφωθεί καλά στην περίφημη Σχολή των Κυδωνιών της Μικράς Ασίας, έχοντας εξαίρετους δασκάλους, μεταξύ των οποίων τον ιερομόναχο Γρηγόριο Σαράφη.

Δεκαπεντάχρονος αναχώρησε για το Άγιον Όρος, μαζί με τον ονομαστό Γέροντά του Δανιήλ από τη Ζαγορά του Πηλίου, «προς ησυχίαν και άσκησιν». Αφού δοκιμάσθηκε, έλαβε το μέγα και αγγελικό σχήμα και ονομάσθηκε Αρσένιος. Μετά από μία εξαετία, αναγκάσθηκε ν' αφήσει τον φίλτατο Άθωνα, επειδή πολλά σκάνδαλα είχαν δημιουργηθεί από αμαθείς μοναχούς που έλεγαν πως δεν επιτρέπεται να μεταλαμβάνουν συχνά.

Νέοι τόποι παραμονής του ήταν η μονή Πεντέλης Αττικής, η μονή Λογγοβάρδας Πάρου, η Σίκινος και η Φολέγανδρος. Στη Φολέγανδρο ο όσιος χειροτονήθηκε διάκονος και, επειδή υπήρχε έλλειψη δασκάλων, για αρκετά έτη δίδαξε εκεί «όχι μόνον τα γράμματα, αλλά και τας αρετάς» και πολύ αγαπήθηκε από τους κατοίκους της. Μετά την κοίμηση και ανακομιδή των λειψάνων του Γέροντός του επέστρεψε με τα οστά του στο Άγιον Όρος, στάθμευσε στην Πάρο για να λάβει ευχές αγίων Γερόντων και παρέμεινε μόνιμα. Έγινε αδελφός της μονής του Αγίου Γεωργίου, χειροτονήθηκε ιερέυς, εξελέγη ηγούμενος και διακρίθηκε σε όλες τις αρετές. Απέκτησε φήμη διακριτικού πνευματικού και έρχονταν να εξομολογηθούν σε αυτόν από όλη την Ελλάδα μοναχοί και λαϊκοί.

Προείδε το τέλος του και εκοιμήθη την ίδια ημερομηνία που γεννήθηκε, την 1 Ιανουαρίου 1877, στη μονή Μεταμορφώσεως Χριστού - Δάσους στην Πάρο. Οι τελευταίες του λέξεις ήταν: «Σός ειμί εγώ, Κύριε, σώσον με, ότι τα δικαιώματά σου εξεζήτησα». Στη μονή αυτή είναι θησαυρισμένα τα ιερά του λείψανα, ο τάφος του και μεγάλος ναός προς τιμή του. Η ανακομιδή των λειψάνων του έγινε το 1938. Η επίσημη αναγνώρισή του ως αγίου έγινε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1967. Μέρος του τιμίου λειψάνου του υπάρχει στη μονή Διονυσίου.

Ο όσιος Αρσένιος αξιώθηκε από τον Θεό του μεγάλου χαρίσματος να ενεργεί θαύματα απ' όταν ήταν σε αυτή τη ζωή. Αλλά και μετά τη μακαρία κοίμησή του πολλά εποίησε και ποιεί.

Ο βίος του γράφηκε από τον μακαριστό ηγούμενο της Λογγοβάρδας αρχιμ. Φιλόθεο Ζερβάκο. Η ακολουθία και ο Παρακλητικός Κανόνας του από τον μοναχό Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη και νεώτερη από τον Χ. Μ. Μπούσια.

Η μνήμη του τιμάται στις 31 Ιανουαρίου και στις 18 Αυγούστου, ημερομηνία ανακομιδής των τιμίων λειψάνων του.

Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου,

[ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ](#)

Πηγή:agioritikesmnimes.blogspot.gr